

מסורת הש"ס

(א) ובר"ך ובראש ליתא.
(ב) לקמן ק"ל. (ג) ופר' תוספות
בבא בתרא י' ד"ה אלה.
(ד) וברכות נג' ע"ש גיטין מה.
סנהדרין נה. לקמן ק"ל.
(ה) לקמן נה. (ו) ופר' במדבר
טז. (ז) ויקרא א' (ח) וקמן
(ט) ופר' ירושלמי ספק
היה קורא הלכך ד. י' (י) רבה
סדר ל' ל' פשוט גט.
(כ) בדין במחנה פליגי.

גליון הש"ס

תום' ר"ה זומנין בשלח:
וכו' ור"ת מפריש. ע"י זכאים
דף נג ע"ב תוס' ד"ה מנין
בס"ד:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו חננאל

גורדו שאם נטמא האחד
לא בשעת טבילה ונטמא
גם האחד בכל מקום שבו
זרקוהו בין חמורבין וצירין
משום טומאה שנתקנה
במקום. וגורדו בין זה האחד
שאינו זה האחד שאלו
בשעת מלאכה לא נטמא
האחד אפי' שיהיו חמורבין
עמו, משום שהוא של
מלאכה, מ"א
ידעו שהיה נטמא בשעת
זאת נטמא בשעת זה האחד,
יחד הוא נטמא על האחד
אפילו השני שלא בשעת
מלאכה. מ"י מירוש' ארבע
אמטא. (הערת) [המסין]
כיון הירוחא לא במה
בין חמורבין ושהנהיה
בין ירכותיהו י"א
לחלות' תלעלא ואינו
לנכנס ופאדלו ויהיה
מאחר שכל סכוס י"א
לחלות'. תפילין צריצין
שמן נקי, צירי' כרובא אדון
שלא שני בין י"א וידעה
אופר. איקנאטא מנכרת
משום פתולין ומטעל'ין
אחך. מירוש' שלחן. עוריה
גלושין' שנגזו צמר ועורין
לא נעבדו.

וַיִּגְדֹּר עַל הַטּוֹמָה שֶׁל כִּשְׁמֵת מֵלָאֵךְ
בְּכִשְׁמֵת מֵלָאֵכָה. שָׁלַח יֵהָא חֲמִידָא. הִלְכָּן
בְּחִיבֵיר הַלְּזָה כֻּלָּן: לְחִין מַחֲמֵה עֲמִילָן.
עֲמִילָן מִשְׁתַּקֵּן שְׁתַּפְּלֵן עֲמִילָן מִשְׁבִּישׁוֹ: הִי' אִי
שֶׁמֶשׁ מִשְׁתַּבַּח מִשְׁתַּבַּח: שְׁתַּפְּלֵן עֲמִילָן דְּרֵיבִי אֲשֵׁי.
מִמֶּלְאָמְרָא הַנִּמְרָט מִבְּנֵי יִרְכֻמִּיהָ שֶׁל
הַבִּהְמָה שֶׁהָיָה מֵלָא וְיֵהָא וְיֵהָא לֹא
מִמֶּעֲמִילָן. לְחִי קֵרִי לִיהָ מֵרַטָּא לְדֹלָא
כִּי בָּהּ הָיָה הָאֵל: מֵרַטָּא "מִרְטָנִי" נִעְרֹס.
דָּק דָּק שְׁטַעֲרֵין מִן הַפִּשְׁתָּן וְקוֹרִין
מִן הַעֵצִים: וּבִצְיֹרֹס. כְּגוֹן חֲטִין
קִטְעִינִים: כִּנְפֵי יוֹנָה: טֹאֵה: שָׁלַח
יִשְׁיֹט. שִׁיבֹל הַפִּשְׁתָּן דְּרֵיבִי אֲשֵׁי כִשְׁמֵת
שֶׁלָּה הָרוֹחַ: שָׁלַח יִשְׁן בֶּכֶן. שְׁמַח
יִפְתָּח אִלּוּ יִרְאֶה קֵרִי. אֲבָל אִם יִכּוֹל
לְהִתְהַרֵר שָׁלַח יִשְׁן בֶּכֶן כֹּל הַגּוֹפִים נָקִים
לְהַתְפַּחֵם שְׂכִילֵין מִמֶּה עֲמִילָן: יִקְרֹוּ
מִבְּנֵיין שְׂכִילֵין אֲשֶׁר הָיָה הַפִּשְׁתָּן: יִקְרֹוּ
שְׂכִילֵין שְׂכִילֵין שְׂכִילֵין: קִסְדֹּר. מִיִּשְׁטְרָאִיל
הַסִּיחָה מִמּוֹהֶה עַל קֵר: כִּנְפֵי יוֹנָה.
כִּדְמִדְמַפְרֵס לִקְרִימָה שֶׁלָּה מֵלֹא וְהֵם
מִבְּנֵיין לִישְׁכָּל הָאֵל וְהֵם כִּנְפֵי
לְיוֹנָה שֶׁהִיא נִמְשֶׁלֶת לְיוֹנָה וְהֵמָּנֹת
כִּנְפֵי: כִּנְפֵי מַצִּיטֵין עֵלִיָּה. מִן
הַלְּזָה וּמֵלֶךְ עוֹף וְהֵם גִּבֵּי עֵלִיָּה הִיא
נִלְחָמֶת וּמִכָּה בִּצְרָא שֶׁלָּה מֵה שְׂאִין
כִּי בִצָּר עוֹפֹת: הִרִי הוּא כּוֹבֵל.
דְּמוֹסִיק הֵכָל: "מִרְטָנִי" שְׁלִחִין.
שְׁעוֹת כְּמוֹ וְהַפִּשְׁתָּן בִּין מִרְטָס וְשֶׁלָּה:
שְׁטֵמֶן בֶּכֶן בִּין
שְׁלַח טֵמֶן בֶּכֶן דְּחֹוֹ לְמֹוֹעַ עֵלִיָּהוּ:
שְׁטֵמֶן מִטְּלֵלִין אֲוִין. מִקְוֹתֵיהָ הֵן
לְעִלּוֹת וְלִאֲרוֹג: קִידָּה הוּא עוֹשֶׂה. וְהֵם
שְׁטֵמֶן בֶּכֶן קִידָּה יִעוֹל קִדְרָתָהּ
הִיא לְאֲסוֹר לְטַטְּלֵן שְׁחִירֵי הִיא
מִכֹּה עֵלִיָּה כֹּהֶה בֶּכֶן: נוֹטֵל יִסְיֹוֹ. כִּי
קִדְרָה שִׁשׁ מוֹרֵת כְּלִי עֵלִיָּה. וְאִף עַל
גַּב שָׁן עֵלִיָּה לֹא אִרְכַּסֵּן לֵן לֵלָא
נִעֲשִׂית בְּסִים לֵהֵן שְׂאִין עֲשׂוֹ אֵלָּה
לְכֹסֶת קִדְרָתָהּ: רִבִּי אֲלֵעֶזֶר.
שְׁחִירֵי אֲוִין קוֹפֶה מִטָּה עַל עֹדֶה
נִטְוֵל. כִּשְׁכָּא לִיעוֹל הַקִּדְרָה מִטָּה
הַקִּדְרָה עַל עֹדֶה: שְׁמַח יִשְׁוֹל. הַקִּדְרָה
יִפְּלוּ הַגִּחִין שְׁמַחֵן וּמִכְּאֵן לְתוֹךְ גּוֹמָא
שֶׁלָּה בֶּכֶן: וְאִם יִתְּרֹן לְחִיבֵיר
לְנִלְכָּל וּלְעֲשׂוֹת גּוֹמָא לְהַשְׁחִירָה בְּחִיבֵיר:
נִטְוֵל וּמִחְסִיר. בְּנִמְרָאִים מִפְרֵס לֵה: דְּמוֹרָה
שְׁלִחֵין שֶׁכֶּסֶף חָנָן. דְּמוֹרָה
לְטַטְּלֵן שְׂכִילֵין עוֹמְדִין לִימַחֵר קִפִּיד
שְׁטֵמֶן עֵלִיָּהוּ: אֲבָל שֶׁל אֲוִין. שְׁעוֹמֹדוֹת
לְמוֹכְרֵן קִפִּיד עֵלִיָּהוּ הִלְכָּן לֹא
לְמוֹעַ קִימִי וְאִין מִטְּלֵלִין אֲוִין:
שְׁלַח

אבל של אומן כיון דקפיד עליי
 יכ"ש של בעה"ב אמר להו ר' יו
 אומן קפיד עלייהו אמר להו ר'

ששמה יבאו לידי הרגול דבר אצל משום המלכות אפי' על מזוה קלה היגר וא' ודומה שמוציא עצמו מכלל ישראל אצל משמו: **במנוח** **מגניזת עי'א** אורי' ויעותות **בנחם** **זומנין** ביצחק אורי' פי' כדי שיחשבו לזכור יו"ט אצל עור מ' עש הספר לא נעלמו עור אצל בשר מ' בעור דבמה דקא חזי למוצא כולי' עור גדי עבד דהה כהן כי' צירי וצירי

במה טומנין פרק רביעי שבת

יעל הוא שבועת מלא
 תימה דהא גבי מקל
 לעומאה משמע אבל לא לה
 אצטו שלא בשעת מלאכה

וַיִּגְדְּלוּ רַבָּנָן עַל טוּמְאָה שֶׁלָּא בִשְׁעַת מִלֻּאכָה שִׁבְעָת טוּמְאָה שִׁבְעָת מִלֻּאכָה וְעַל הַזֹּאֵה שֶׁבִשְׁבָּעַת מִלֻּאכָה מָשׁוּם הַזֹּאֵה שֶׁלָּא בִשְׁעַת מִלֻּאכָה: כּוּמָן שֶׁהָן לַחֲוִין: אִיבָעִיָּא לְהוּ *לַחֲוִין מִלֻּאכָה מִחֻמַּת עֶצְמוֹן אוֹ דִּילְמָא לַחֲוִין מִחֻמַּת דְּבַר וְלֹא בְּחֻמֵּי בְּכֻמֵּי וְלֹא בְּעֻשְׂבִים כּוּמָן שֶׁהָן לַחֲוִין אִי אִמְרַת כִּשְׁלָמָא לַחֲוִין מִחֻמַּת דְּבַר אַחֲרָ שְׁפִיר אִלָּא אִי אִמְרַת לַחֲוִין מִחֻמַּת עֶצְמוֹן מִכּוּיִן לַחֲוִין מִחֻמַּת עֶצְמוֹן הִיכִי מִשְׁכַּחַת לֵה מִמְרַטָּא דְּרַבִּינִי אֲמַרְי וְהָא דְּתַנִּי רַבִּי אוֹשְׁעִיָּא טוּמְנִין יְכֻשָׁה וּבִפְרִיּוֹת יִשְׁשָׁן אֲבָל לֹא בִכְסוֹת לִלְחָה וְלֹא בִפְרִיּוֹת לַחֲוִין כְּסוֹת לִלְחָה מִחֻמַּת הִיכִי מִשְׁכַּחַת לֵה מִמְרַטָּא דְּרַבִּינִי אֲמַרְי: **מִתְנִי** טוּמְנִין בִּכְסוֹת וּבִפְרִיּוֹת וּבְכֻמֵּי יוֹנָה וּבְנִסְרוֹת שֶׁל חֲרָשִׁים וּבְנִעוֹרַת שֶׁשֶׁל פֶּשֶׁתן ¹⁶דְּקָה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמַר בְּדִקְקָה מִמְּחוֹר בְּנִסָּה: **גַּמ'** ¹⁷אִיִּי יֵנָא תַּפְּלִין צִרְיִין גּוֹף נָקִי ¹⁸כִּאלִישַׁע בַּעַל כְּנָפִים מֵאִי הִיא אֲבִי אֲמַר שֶׁלָּא יִפֹּחַ בָּהֶן רַבָּא אֲמַר שֶׁלָּא יִישָׁן בָּהֶן וְאֲמַר קָרִי לִיָּה בַּעַל כְּנָפִים שֶׁפַּעַם אַחַת גּוֹרָה מַלְכוּת רומי הִרְשָׁעָה גּוֹרָה עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁשֶׁכַּל הַמְּנִיָּה תַּפְּלִין יִנְקְרוּ אֶת מוֹחוֹ וְהִיא אֵלִישַׁע מֵנִיחַס וְיוֹצֵא לְשׁוֹק רָאֵהוּ קִסְדּוֹ אַחֲרָ רִץ מִפְּנֵי וְרִץ אַחֲרָיו וְכֻיִן שֶׁהִגִּיעַ אֲצִלּוֹ נִמְלָל מֵרָאשׁוֹ וְאֶחָד בִּידּוֹ אֲמַר לוֹ מָה זֶה בִּידְךָ אֲמַר לוֹ כְּנָפִי יוֹנָה פֶּשֶׁת אֶת יָדוֹ וְנִמְצָאוּ כְּנָפֵי יוֹנָה לְפִיכָךְ קוֹרִין אוֹתוֹ אֵלִישַׁע בַּעַל כְּנָפִים ¹⁹וְאֵי שֶׁנָּא כְּנָפֵי יוֹנָה מִשְׁאֵר בַּעַל כְּנָפִים מִשׁוּם דֶּאֱמַתִּיל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִיוֹנָה עוֹפּוֹת מִשׁוּם דֶּאֱמַתִּיל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִיוֹנָה שֶׁנָּא אֲמַר יְכַנְּפֵי יוֹנָה נִחְפָּה בְּכַסָּף וְגו' מָה יוֹנָה כְּנָפֶיהָ מְנִינּוֹת עֲלֶיהָ בְּנִסְרוֹת שֶׁל חֲרָשִׁין וכו': אִיבָעִיָּא לְהוּ רַבִּי יְהוּדָה אֲנִסְרוֹת שֶׁל חֲרָשִׁין אֲקָא אוֹ אֲנִעוֹרַת שֶׁשֶׁתָּן קָאִי ת"ש דְּתַנִּיא ²⁰רַבִּי יְהוּדָה אוֹמַר גְּעוֹרַת שֶׁל פֶּשֶׁתן דְּקָה הִרִי הוּא כּוֹכַב ש"מ אֲנִעוֹרַת שֶׁל פֶּשֶׁתן קָאִי **מִתְנִי** ²¹טוּמְנִין בְּשִׁלְחִין וּמִטְלָטְלִין אוֹתָן בְּגִיזֵי צִמְרָא וְאִין מִטְלָטְלִין אוֹתָן כִּיצַד הוּא עוֹשֶׂה ²²נוֹטֵל אֶת הַכִּסְיֹו וְהֵן נּוֹפְלוֹת ²³ר"א בֵּן עֲזַרְיָה אוֹמַר קוֹפָה מִמֶּה עַל צִדָּה וְנוֹטֵל שְׂמָא יִטּוֹל וְאִינוּ יִכּוֹל לְהַחֲזִיר וְחכ"א ²⁴נוֹטֵל מִמְּחוֹר: **גַּמ'** יִתִּיב ר' יוֹנָתָן בֵּן עֲכִינָא ²⁵וְרַבִּי יוֹנָתָן בֵּן אֶלְעָזָר וִיתִיב ר' חֲנִינָא בְּרַ חַמָּא ²⁶וְיִיבֵיהּ וְהָא מִכְּיָטִיא לְהוּ שִׁלְחֵיהּ שֶׁל כְּטֵה"ל תַּנּוּ

לא ממלטלינן להו או דילמא של אומן תנן
בן אלעזר מסתברא של בעה"ב תנן אבל של
הגויא בר חמא כד אמר ר' ישמעאל בר' יוסי

אבא

קרי לא צעי למיסר: **נפשי** טראשו. ואף על גב דלא
עצור ואפילו לשנוי ערקתא דמקאנא אסור היינו משום
הכא חזי עשה כלום אלא שאין לו תפילין בראשו עשה
מירין במדרש"א כל העופות כשן יענין נטווחן ע"פ ספ
דא חזקתא. לא דלמר צפיק דביב"א (דף י"א). וטמין העור לן
עבר דיו"ט משמע הכא דאסור לטלטל וצפיק כל מבזי (ב"ר) (ס'
ע דעור בלא צד צדא פיש"י צפיק כל מבזי (ב"ר) (ס'
א) וליפרוזה חזי דביב"א ממי צדור בהמה דקא רה
אפי' דמיייר כשדוילי יטביה (ו'ר"ט מפרש דצדור מיייר

מזפ.

עין משפט
גר מצוה

יא א מ"י פ"ד מהלכות
 שבת הלכה א:
 יב ב מ"י פ"ד מהלכות
 שבת הלכה א עוש"ע
 א"ח סימן נ"ט ע"ק ג:
 יג ב מ"י פ"ד מהלכות
 תענית הלכה טו קמ"ג
 ע"ש ס' עוש"ע א"ח סימן
 לו ע"ק ג ג:
 יד ר מ"י פ"ד מהלכות שבת
 הלכה א:
 טו ה מ"י פ"ד מהלכות
 שבת שם ופכ"ז ס' יב
 קמ"ג הל"ח פ"ד ע"ש א:
 א"ח סימן נ"ט ע"ק א:

תורה אור השלם

אם תשקבון בין שפתים
כנפי יונה נחפה בבקף
ואברותיה ביושרק תרוץ:
תהלים סח יד

לְעוֹי רַעֲשִׁי

ארישטייטש, נעדרת.
מנישטרא"ל
[מנישטראי"ל]. פקיד,
שוטר.

משום הוזהר שלא בשעת מלאכה.
נשא יד לקורס קאמר דהוי חיבור
והאמרי והא לא שייך למגור התם
אמר לעיל דאם עשי לזרקו בין
העצים וי"ל דהתם לא הוי חיבור
הוזהר משום דאפילו בשעת מלאכה
לא הוי חיבור דבר חסד דלא חשיב
כלל בית ד בשום פנים כיון שהוא
עשי לזרקו כל שעה:

אבל לא בבסות לחה בוי, נראה
דרכי חושעיה פליג חמתני:
מלישע בעז בנפית, להבי

נקטו אליהם דמחמת
כיון שנעשה לו גם בתפילין היה
הסוד כהן וזהו גוף נקי וזוהו
הטעם אין אלו יכילין ליפטר שהרי
זוהו אלו יכילין להזהר ואין חימה על
מזה שמצוה זאת רפוייה בידיו שגם
ביומי חכמים היתה רפוייה בדתיה
בפירק ר' אליעזר דמילה (למן קל.)
זוהו בן אלעזר אומר כל מצוה שאל
האומר ממנו עמך ישראל עליה בשעת
הצרות המלכות כגון תפילין עדיין
היא רפוייה בידו והא' דלמדין צ"ק
הראש השנה (דף י"א.) פושעי ישראל
נגזלוהו קרפפה דלא מנה תפילין
לאומר ר"ח דמ"י בלחות שבושין
ממחמת מרד ומבזין ההלכות ושוחקין
בבראדוהו שבידים וצוראם בלחמ
ביומא (דף י"ב.) פשעים אלו המרדין
אלהם דלחמ בלחמ תפילין מפני מה
אלה החזיקו בהן מפני הרמאים אין
הראש לר"י דמאסו רמאין ונמנו
למלכותא מלכותא אלה ה"פ מפני מה
אלה החזיקו לחמנו בלחמ בלחמ
בתפילין שיוקאמר מפני הרמאין שהיו
נמתיקין תפילין לרמות בני אדם
בדמפוש החם מעשה בתלמיד אחד
שהפךד מעומתו אלל אחד שהיה
נמתיק תפילין כשחבטו בו חמם להד"ס
לאמר ליה אותו תלמיד לא כך הפקדתי
אלא לתפילין שעל ראשך וז"ע שם:
אב"י אמר ר'א' יפה בהן. שיוכל
למור עמנו מלהפיש על
בסוד תפילין כפירש בקוננו' אלל
אלל חיים שמה ימן דא"ע"ג דפעמים
אלל יוכל להציר משינה ורבה שחזקו גם
שיוכל להפטר עמנו כדכתיב שחזקו
השינה שלל ימן פתחום ומיחו אב"י
נמתי מודה דלאקור לישן בהן בדתיה
בפירק הימן (ספספס כו.) וספספס דלאקור
לישן בתפילין בין שחזקו קבע בין
שחזקו:

[illegible]

בסנהדרין (דף ע"ד: וס"ג) נשבעת גורת
שמיני ערקתא מתנהג כעבד כוכבים
והרבה ישראל שאין להם תפילין
וחת נשבעה שיהא יגעו פורסם בלחם
הדורסן להחיותו סופן משום חמלתן
(שם): קאמר אס מטלטלין מיק הספר
ההכא מיייר צעור בהמה גסה והס
דמתן כ"ר כל תמרי (דף ק"ג) פורסין
וין דחוי למונא עליהו והסם בלחין:
אבל